

Næst efter at give de to Ændringsforslag min Tilslutning, skal jeg udtale min Tilfredshed over de Udtalelser, der ere fremkomne fra den højtærede Justitsminister, da de give godt Haab om, at det nu kan lykkes at faa dette Forslag ført igennem. Jeg vilde dog, inden det forlader Tinget — forhaabentlig for ikke at komme tilbage igen, men for at gaa videre ud i Landet — gerne have Lov til kortelig at præcisere det, som jeg gaar ud fra, er Realiteten i Lovforslaget. Som udtalt af den ærede første Taler (Trier), er det i mange Retninger kun en Afskrivning af den nugældende Lov af 12te April 1892, men Realiteten i det kan vistnok udtrykkes i de faa Ord, at det gaar ud paa at gøre Inddrivelsen af Underholdsbidrag til uægte Børn til en fuldstændig Politisag, medens det nu er en Blanding af en Politisag og en Kommunsalsag. Det er sikkert en Fordel for Kommunerne, at de efter det her foreliggende Lovforslag først skulle træde til, naar det har vist sig, at vedkommende Alimentant eller Barnefader ikke kan betale Bidraget, og er oplyst, hvor han er forsørgelsesberettiget. Men det er ogsaa en Fordel for Politimesteren, som til Dato kun delvis har haft med disse Sager at gøre, at han for Fremtiden faar Sagen fuldt ud i sin Haand, saaledes at han, naar han har faaet Indberetning fra Moderen angaaende Bidraget, vedblivende kan forfølge Sagen, idet han alene har med den at gøre, indtil det er oplyst, hvorfra Pengene kunne faas, for saa vidt som vedkommende Alimentant ikke selv kan betale dem. Jeg mener, at der baade fra Kommunalbestyrelsernes og Politimesternes Side er Grund til at være tilfreds med Forslaget. Denne Ordning synes at gøre Sagen simplere for alle de Parter, der have og fremdeles skulle have at gøre med denne Sag, der har vist sig Aar efter Aar at give baade Politimestre og Kommunalbestyrelser større og større Arbejde.

Berntsen: Det Lovforslag, der her foreligger til 3dje Behandling, er jo, som det nu er affattet, ikke et enkelt Partis eller en enkelt Gruppes Forslag, men det fremtræder som et Udslag af et Kompromis, der i forrige Rigsdagssamling blev sluttet mellem forskellige Partiers delegerede i det i Fjor om denne Sag nedsatte Udvalg, og det glædede mig i Fjor, at den daværende Justitsminister gav det sin Tilslutning, ligesom jeg vil udtale min Paaskønnelse af, at den nuværende Justitsminister har givet Forslaget i den Form,

hvori det her foreligger, sin Tilslutning. Jeg vil haabe og ønske, at dette Forslag maa blive ophøjet til Lov inden denne Rigsdagssamlings Slutning, da jeg er overbevist om, at Forslaget, saaledes som det nu er affattet, vil blive modtaget med stor Glæde i alle kommunale Raad, for hvem den nuværende Ordning er forbunden med megen Besvær og megen Ubehagelighed af forskellig Art. Den Omstændighed, at det nu bliver Politimestrene og ikke vedkommende Kommunalbestyrelser, der skulle inddrive Alimentationsbidragene, og den Omstændighed, at disse Bidrag i Fremtiden forskudsvis skulle udredes af Politikassen og ikke af vedkommende Kommunekasse, er jo en saadan Forandring, som kun kan blive hilst med Glæde af samtlige kommunale Raad. Jeg kan derfor ikke andet end udtale min Paaskønnelse af, at dette Tings Flertal i saa høj Grad i denne Sag har taget Hensyn til de Udtalelser, der i Fjor om dette Forhold bleve fremsatte af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen). Men der er et Forhold, som staar i nøje Berøring med denne Sag, som jeg beklager ikke har fundet sin Afgørelse ved dette Lovforslags Affattelse, og det er det beklagelige Forhold, at den nuværende Lovgivning i Henseende til Underholdsbidrag til uforsørgede fattige Børns Opdragelse stiller den fraskilte Hustru og den forladte Hustru slettere end den usædelige Kvinde, der føder Børn uden for Ægteskab. Det er en Plet paa vor Lovgivning, og jeg henstiller til den højtærede Minister, om der ikke maatte være Anledning for Ministeriet til i en nær Fremtid at fremsætte Lovforslag til Forandring i dette Forhold, da det forekommer mig, at hverken Regeringen eller Rigsdagen kan være bekendt, at man har en Lovgivning, der i saadanne Forhold stiller, som jeg sagde før, den forladte og fraskilte Hustru med Hensyn til Forsørgelsen af sine Børn slettere end den usædelige Kvinde, idet den forladte eller fraskilte Hustru, naar hun ikke kan forsørge sine Børn, kun har den offentlige Fattighjælp at ty til.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. Jensen, Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg vil blot over for den sidste Udtalelse fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen) sige, at det Forhold, han nævnede, at den fraskilte og forladte Hustru er daarligere stillet med Hensyn til sine Børn end Moderen til uægte Børn, er et Forhold, som har været under Overvejelse i